

KONCE I ZAĀĀ•TKY - 10.

ĀĀEtrtek, 09 Ānor 2023

NĀsledujĀ-cĀ- pondĀlĀ- rĀjno jsem zaspal. NaĀitĀ-stĀ- se to po plese nebralo nijak tragicky, PĀ™emek dokonce prohodil nĀ tom, Ā¼e Āstav mĀ-Ā¼e bĀ½t vĀbec rĀjd, Ā¼e jsme pĀ™iĀili, ale v naĀiĀ- situaci bych na to moc nespolĀhal. Jestli nĀjs poĀile do kytiĀek, tak nebudeme muset vstĀvat rĀjno vĀbec - dĀivky se vydĀvajĀ- i po obĀdĀ, pokud se nepletu. ĀĀS tĀ srandiĀkama radĀji ani nezaĀĀ-nej" zavrĀel PĀ™emek a zkouĀel si udĀlat silnĀjĀ- kafe neĀ¼ obvykle.

ĀĀ½ivot je zbĀsilĀ cesta od prĀseru k prĀseru, co nadĀlĀiĀ, PĀ™emku." "Jo, a jeĀitĀ filozofuj, to bude vĀbec nejlepĀiĀ-. Ty pĀ™evody uĀ¼ jste s KĀ™eĀkodlakem udĀlali?"

KĀ™eĀkodlak je skvĀlĀ½ kolega. I kdyĀ¼ uĀ¼ nenĀ- nejmladĀiĀ-, mĀi zĀlibu v plyĀjĀkĀich a hlodavcĀch. Proto ta pĀ™ezdĀvka.

MyĀku zĀskal na svoji stranu, kdyĀ¼ ji jednou daroval plyĀjovou myĀi, kterĀi mĀla vĀ½raz jako... no asi jako PĀ™emek teĀ, kdyĀ¼ se napil toho svĀho utrejchu. KdyĀ¼ ze sebe pĀ™estal vydĀvat zvuky typu ughhr,huhghr

a ke konci i oughrr, zaĀala porada - Ākoda, Ā¼e zrovna v tu chvĀ-li se ve dveĀ™Āch objevil docent Nezbeda.

ĀĀPane kolego," obrĀtil se na KĀ™eĀkodlaka s dĀvĀrou. ĀĀTy ĀĀ-selnĀ-ky adres jsou v systĀmu aktuĀlnĀ-? Nemohl jsem dohledati tu svoji." ĀĀSamozĀ™ejmĀ," KĀ™eĀkodlak ho suverĀnnĀ ubezpeĀil, ĀĀ je to nejaktuĀlnĀjĀ- verze z poslednĀch aktualizacĀ- pĀ™Ā-mo od ministerstva ĀĀ-selnĀ-kĀ podepsanĀi panem prezidentem".

Tohle PĀ™emek nerozchodil. Chytl se za hlavu a bylo po poradĀ.

Ta chuĀĀ na cigaretu je obrovskĀi. KdyĀ¼ jsem pĀ™estal poprvĀkouĀ™it pĀ™ed deseti lety, povedlo se mi to nĀjak zĀhadnĀ ze dne na den. TeĀ se snaĀĀ-m od silvestra, ale je to sĀla. ĀĀiĀ-m to rĀznĀ½m zpĀsobem,

teĀ jsem si vzal po chvĀlĀ- time-out a zkusil to rozchodit po ĀstavnĀ- chodbĀ.

ĀĀDobrĀ½ den, dneska je hezky, Ā¼e?" oslovila mĀ kolegynĀ, tuĀiĀ-m MrĀiĀkovĀi... jo, to bude ona. ĀĀMĀjte hezkou panĀ-, pokračĀovala a jĀi chvĀ-li pĀ™emĀ½ilel, odkud asi mĀ-Ā¼e znĀit Milenu, pak proĀ i jeĀitĀ Ā™Ā-kĀi panĀ- a pak teprve mĀ napadla Petra.

ĀĀDobrĀ½ den, panĀ- MrĀiĀkovĀi, mno... jo. Vy jste se jĀ- taky lĀ-bila. Kdepak jste se vidĀly?"

ĀĀV sobotu pĀ™ece, vĀdyĀ¼ jste mĀ zdravil. Podle toalet dam jste Āili na nĀjakej ples, nebo tak nĀco. A muselo bĀ½t veselo," zhodnotila asi nejen moje kruhy pod oĀima.

ĀĀAle jo, bylo. Od toho pĀ™ece plesy jsou."

â€žNo to vÃ¡-te, Å¾e jo. A taky si to zaslouÅ¾Ã¡-te, po tom vÃ¡jem. Pozdravujte panÃ¡-."

â€žPoÅ¾kejte panÃ¡- MrÃ¡kovÃ¡ji. JÃ¡ tomu teÅ¾ moc nerozumÃ¡-m. Vy pÃ¡tmce vÃ¡-te, Å¾e jsem uÅ¾ rozvedenej, ne?"

â€žTo nebude trvat vÃ¡nÃ¡, Jirko. SluÅ¾elo vÃ¡m to. Tak to jen trochu zrychluju. Bylo vidÃ¡t, Å¾e to pÃ¡tmce jen nenÃ¡- jen tak nÃ¡jakÃ¡ univerzitnÃ¡-kancelÃ¡skÃ¡ sÃ¡-la. Å½e to je dÃ¡ma," dodala vÃ¡znamnÃ¡.

Aha. Odtud vÃ¡-tr foukÃ¡ji. KdyÅ¾ jsem se nechyt na hÃ¡ky mÃ¡-stnÃ¡ch kolegyÅ¾, tak mÃ¡ Å¾enou do manÅ¾elstvÃ¡- aspoÅ¾ takhle. Nikdy Jirko, nedej se!

â€žTo jÃ¡- vyÃ¡-dÃ¡-m, ale radÃ¡ji to moc neuspÃ¡chÃ¡vejte. PÃ¡vabnÃ¡ Å¾ena nenÃ¡- nikdy jistÃ¡ji, vÃ¡dy vy to pÃ¡tmce znÃ¡jte, panÃ¡- MrÃ¡kovÃ¡ji."

Jestli se mi to nezdÃ¡lo, dokonce lehce zrÃ¡ovÃ¡la. PodstatnÃ¡jÃ¡- ale bylo, Å¾e vÃ¡slech skonÃ¡il a jÃ¡ s tou chutÃ¡- na cigaretu taky.

JarnÃ¡- prÃ¡zdniny se blÃ¡-kvapem. Sestra uÅ¾ dÃ¡vno slibovala, Å¾e se u nÃ¡s o prÃ¡zdninÃ¡ch zastavÃ¡, tak by to mohla zkusit. Sice pÃ¡vodnÃ¡ myslela letnÃ¡-, ale pÃ¡tmce jen uÅ¾ ji za ty leta znÃ¡m, takÅ¾e jsem s tÃ¡-m v lÃ¡tÃ¡

ani moc nepoÃ¡-tal. Ona mÃ¡ji vÃ¡bec zajÃ¡-mavej zvyk - pÃ¡tmijede brzy rÃ¡no a nejpozdÃ¡ji za hodinu nebo dvÃ¡ uÅ¾ zase musÃ¡- na nÃ¡jdraÃ¾Ã¡-. Bez ohledu na to, kde jsem zrovna bydlel. TeÅ¾ to mÃ¡ji sloÅ¾itÃ¡jÃ¡-, Hradec nenÃ¡-

na pÃ¡mÃ¡trati, tak jsem doufal, Å¾e se pÃ¡tmce jen zdrÃ¡-. ObzvlÃ¡Å¾ kdy uÅ¾ mÃ¡ji ty prÃ¡zdniny.

â€žTak jsem koukl na vaÅ¾je a naÅ¾je termÃ¡-ny prÃ¡zdnin JiÃ¡tko."

V telefonu zapraskalo, jen jsem doufal, Å¾e jsem se netrefil do vyuÅ¾ovÃ¡nÃ¡-.

â€žHalÃ¡Ã¡..."

â€žNo ahoj, to jsem jÃ¡ji, Jirka."

â€žMoravcovÃ¡ji, prosÃ¡-m."

Ne, nenÃ¡- to jednoduchÃ¡½ komunikovat s nÃ¡-.

â€žAhoj JiÃ¡tko, to jsem jÃ¡ji Jirka, tvÃ¡j bratr. Jak mÃ¡ slyÃ¡-Ã¡?"

MyÃ¡ka se tlemila na gauÃ¡ji, protoÅ¾e tyhle hovory s JiÃ¡tko znala.

â€žAhoj brácho. Co se děje? Zrovna jsem v obchodě," chvěla se odmíla. â€žNakupuju."

No ještě, áže tak. Už jsem se lekl, áže tam začala prodávat.

â€žAhoj Jiáko. Koukal jsem na vaše termíny prázdnin a máte je stejně jako my."

â€žJo. No to je fajn. Páijedete?"

â€žNe. Myslel jsem, áže bys právě páijela ty, jak jsi slibovala v létě."

â€žAha. Jo. Rohlák máim pát. Ne átyi. Aha. Áetyi, děkuju."

â€žJá ti zavolám, áže nakoupíš, jo?"

â€žNene, nená- táeba, jen jsem koupila o jeden rohlák má. Povdej."

Ach jo.

â€žTakáže, velmi rádi bychom tě u nás uvítali, Jiáinko."

Myáka už na gauči nezvladatelně vlácovala páehoz. Ještě, áže máj kráílka v kleci, jinak by byl už nejspíš placatej.

â€žNo to by šlo, když jsou ty prázdniny. Nevíš, jaké máme termíny?"

â€žStejně Jiáko. Proto volám."

â€žJasně. Já koukala na vlak... ráno bych páijela v jednu odpoledne a v újest mi to jede zpátky."

To je neuvěřitelně álovk.

â€žJiáko, ákálas, áže se ti Hradec lábá, a áže bys ho chtěla vidět. Veerná- je obzvlášť krásnej... myslíš, áže takhle náco stihnem? Proá..."

â€žTak jsme domluvení. Brácho já už musím, pak si zavoláme."

Pá-p.

Myáka se smála jako cvok. Prá už začala rozumět ná, která máim áchylkám, když jsem v tomhle musel vrátit celá dástvá-

vzpomněl, že si ke mně dává s
oblíbou chodily známě pro tzv. partnerské horoskop.

Jirko, mrkni se mi na toho
Standu, hodme se k sobě? No a já zadal jejich data do stroje a výsledkem bylo několik A - typů s
partnerskou shodou nebo neshodou v různých oblastech. A taky jedno

všední slo - celková shoda s
přihlédnutím na všechny detaily. Většinou to bylo tak na padesát,
maximálně 60 procent, to už jsem jim gratuloval.

Ale taky se stávalo, že jsem je přesvědčoval,
že ono těch 26 taky není špatných.

Uvažoval jsem si běžně (když mi vysvětlila, že je na rozdíl od obecného velice zdravá) a zadal jsem do toho programu svoje a její data. Ve výsledku
společně a já nevlastním ošklivě. Nic podobného jsem v životě neviděl. Partnerská shoda s kolegou - 93 %.

Váš vztah bude pevný a trvalý.

Váš jemný přístup mimořádně silný.

Spolu dokážete cokoli, co
budete chtít. Váš jemný se inspirujete a oslovujete nejlepší stránky své osobnosti.

Rozumíte si i bez slov.

Uff. Tohle je fakt nemůžu říct, nechci-li
vypadat jak poslední trapně oblova.

- Ahoj Jirko, těžil ses na mně
tak, jak já na tebe? :)

- Ahoj kolečko moje milá, to
závisí - od toho, nakolik ses těžila ty :)

- Já se těžila moc. Vážně, myslím,
že nastal čas, abych ti prozradila, kdo jsem :)

A je to tady. Ty ženská mi
dneska dávají.

- Její. No v tom případě bych
ti taky něco říct. Ale opravdu jsem nechtěl :))

- Ha. Je ve skutečnosti za tebe
přátel je duchaplnější kamarád, co má obrovské nos.

- :)) Nene. Ale stejně se
bojím, že mi nebudeš věřit. Zjistil jsem, že se k sobě velmi hodme totiž :)

- Hihi... no, budeš se divit,
ale tohle já zjistila první den, jak jsem tě poznala.

- No jenže to byl jen subjektivní
dojem, věď? Teď to mám pávědecky ověřeno. Máme v partnerském horoskopu 93 % shodu :)

- Já??? No to je úplně skvělé.
To zvykne janci, že ať máš uvidíš, tak máš nezapudíš.

- Proč bych pro tebe měla
zapuzovat? Jsi snad rozkošný malý košíček. Tedy pokud jsi ve skutečnosti stokilovej chlupatej chlap, tak
tě skutečně zapudím :))

- Jirko, máš poťu :)

Otevřel jsem inbox a uviděl
jedinej nověj mail. Byla v něm jediná věta: Myslí-m,
že ůa milujem.

Kdybich nesešel, tak bych si
sedl. Mail došel z adresy horka.pavla@yahoo.com.

ONA

Už mu to musím prezradit.

Lepšíje už to nebude.

Ak to máš zle dopadnout, nech to
už mám za sebou.

Ale ak to vějde....

Myslí-m, že ho milujem...

To nemáže bít pravda... Někde ve
mně se objevila Pavla-na, tak jako by to setkání na parkovišti bylo věera.

Učtil jsem věni její- hřvy a
taky to, jak se přitiskla, když aspoň na chvíli zapomněla na vějechno to, proč nakonec utekla. To
nemáže bít pravda... napadlo mě deset variant, jak by to vějechno mohl být jak podraz, nebo hloupej
fár, prostě cokoliv, jen ne skutečnost. Ostatně, to ůlovka napadne vědycky, když ho potkáš něco
neuvěřitelněho.

brzo?, " vĀ-tala mĀ MyĀjka hned ve dveĀTMĀ-ch.

"Nemohl jsem tam dneska
vydrĀ^{3/4}et, MyĀjko."

"ProblĀ[©]my? Budem se
stĀ^hovat?"

"Ale ne. To jsou soukromĀ^{1/2}
vĀ^hci. PojĀ[•] sem," zkusil jsem jĀ⁻ obejmout, ale zapomnĀ^l jsem, Ā^{3/4}e uĀ^{3/4} drobet povyrosla.

"ChceĀⁱ si promluvit?"

Ty americkĀ[©] filmy s jejich
psychologickĀ^{1/2}ma fintama by sledovat nemĀ^lla. Ā[©]lovĀ^h pak ani nevĀ⁻, jak promluvit s vlastnĀ⁻ dcerou.

"VlastnĀ^h jo. ChceĀⁱ
kafe?" odloĀ^{3/4}il jsem si vĀ^hci a zaĀ[•]al chystat dva hrnky.

"Ani ne. PĀTMeĀ^{3/4}ijju to bez
toho, doufĀⁱm."

"Neboj, Ā^{3/4}ĀⁱdnĀⁱ katastrofa to
nenĀ⁻."

"To taky doufĀⁱm.
PovĀ⁻dej," sedla si na gauĀ[•]Ā⁻k, asi v nĀ^hjakĀ[©]m terapeutickĀ[©]m posedu a jĀⁱ si
sedl proti nĀ⁻. NahrbenĀ^h.

"Byla bys rĀⁱda, kdybych
mĀ^l... nĀ^hjakou partnerku, pĀTMĀ⁻telkyni, nebo tak?"

"JistĀ^h. MyslĀ⁻m, Ā^{3/4}e si Petru
zaslouĀ^{3/4}Ā⁻Āⁱ, a Ā^{3/4}e si nemusĀ⁻Āⁱ lĀⁱmat hlavu s nĀ^hjakejma vĀ^{1/2}Ā[•]itkama, Ā^{3/4}e je to brzo po rozvodu. MaminĀ^h je to stejnĀ^h
fuk, a jĀⁱ jsem rĀⁱda, Ā^{3/4}e nĀ^hkoho mĀⁱĀⁱ. NavĀ⁻c je fajn, lĀ⁻bĀ⁻ se mi."

No to jsem moc rĀⁱd, sakra.
PodezĀ⁻rĀⁱm MyĀⁱku, Ā^{3/4}e vĀ⁻ moc dobĀTMe, co jĀ⁻ chci ĀTMĀ⁻ct, ale v podstatĀ^h mi takhle dĀⁱvĀⁱ najevo, co docela
urĀ[•]itĀ^h nechce.

"MyĀⁱko ... " zkusil
jsem to opatrnĀ^h. "S Petrou je to trochu jinak, vĀ⁻Āⁱ?"

"Jak jinak? VidĀ^hla jsem vĀⁱs
na plese a nejen tam. SluĀⁱĀ⁻ vĀⁱm to," usmĀⁱla se tak, Ā^{3/4}e jsem ztratil chuĀ[¥]
to ĀTMeĀⁱit dĀⁱl.

"Ach jo," napil jsem
se kĀⁱvy a zkusil to jinak.

"VĀ⁻Āⁱ, nevĀ⁻m, jestli se ti
to nĀ^hkdy stalo, ale doufĀⁱm, Ā^{3/4}e se ti to nĀ^hkdy stane."

MyĀⁱka napjatĀ^h poslouchala,
takovou pozornost jsem od nĀ⁻ nemĀ^ll Ā[•]asto.

"JeĀⁱtĀ^h pĀTMed Petrou..."
lezlo to ze mne jak z chlupatĀ^{1/2} deky, "jsem potkal nĀ^hkoho, o kom jsem si
myslel,

Ā^{3/4}e to je Ā[•]lovĀ^hk... Ā^{3/4}ena, kterou

budu milovat velmi moc. Oslovila mně jako nikdo, bylo mi s ní krásně."

Poslouchala stále pozorněji.

"A děj?"

"Děj - ona bohužel neměla možnost, prostor... prostě je vdaná."

"A tys to nevědí? Myslím pátým."

"Vědí. Ale ono to vzniklo tak nějak... "

"Tati, to nemyslíš vážně."

"Co?"

"Cože?"

"A jak jinak to chce vidět? Je to páťáček - kašdák, kdo o něco pátým. Prostě sebrat to jinde."

"Májo!!!"

Ztuhla.

"Takhle jsi mi nikdy neřekl," podívala se na mně pohledem, kterým jsem taky nikdy neviděl.

"Nebylo třeba. Nikdy jsi mě z ničeho podobného neobvinila."

"Promiň," řekla tleskajíc se hlasem. "Prostě to tak vidím. Řekni Petru je pro tebe jen náhoda?"

Další - problém, samozřejmě.

"S Petrou to bylo všechno úplně jinak. Nejsem si jistým, jestli bych ti o tom měl říkat."

"Řekni."

"Myšle..."

"Nemusíš mně říkat hlodavčí. Klidně ukaž mi, jak budu jen mája," vyřadila koukala.

"Ale no tak, prostě jsme se spolu potkali jen jako... no... nezávazně no..."

V mojom veku je to naozaj
trájpne.

Do ÁjÄ¼aka! ZdravÄ-m
a tÄ·ÄjÄ-m se

ROMAN